

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobkyně **D.N.**, bytem X, zast. Ing. Josefem Vilímem, daňovým poradcem v Písku, Velké nám. 116, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9. 6. 2014, čj. 14918/14/5000-14101-709052, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 13. 8. 2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2014, čj. 14918/14/5000-14101-709052, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, územního pracoviště v Milevsku o dodatečném stanovení k přímé úhradě daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období 2011 a současně uložena povinnost uhradit z doměřené částky penále.

V žalobě se uvádí, že úhrada částek konkrétním osobám na základě dohod o občanské výpomoci nepředstavuje příjem ze závislé činnosti a funkčních požitků. Žalobkyni nebylo prokázáno vykonávání závislé činnosti a zjištění bylo učiněno na základě právní domněnky. Pro tu nebyly splněny podmínky § 92 odst. 5 bod b) daňového řádu. Není tu žádný důkazní prostředek, kterým by bylo podpořeno zjištění žalovaného o tom, že vztahy mezi žalobcem a konkrétními osobami nesou znaky závislé činnosti. Žalovaný se omezil na zjištění skutkového stavu a toho, zda žalobkyni byly učiněny úkony spojené s vedením a zdaněním mezd. Nebylo prokázáno plnění pracovních úkolů zmíněných v kontrolní zprávě. Důkazní prostředky žalobkyně nebyly vyvráceny. Dohody o občanské výpomoci nesplňovaly požadavky § 6 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. O závislou činnost nešlo. Dohody s jednotlivými osobami byly uzavřeny v zájmu jednoznačně deklarované vůle. Z dohod nevyplývá, že jednotlivé osoby byly povinny dbát příkazů žalobkyně. Nebyly nuceny podřízovat se pracovnímu řádu, neměly stanovenou pracovní dobu, nebylo prokázáno plnění pracovních úkolů. Dohody byly uzavřeny na jednu činnost a dohodnuté práce byly provedeny v režii jednotlivých osob. Proto vztah mezi žalobkyní a těmito osobami neodpovídá pracovnímu vztahu ve formě dohod konaných mimo pracovní poměr podle zákoníku práce. Z toho důvodu na příjem smluvních partnerů nelze vztáhnout ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že při daňové kontrole bylo zjištěno, že žalobkyně uplatnila v daňových výdajích částky vyplacené v kontrolovaném zdaňovacím období za provedené práce přebírání brambor a oprava palet. Tyto příjmy byly posouzeny jako příjmy ze závislé činnosti a tak také měly být zdaněny. K dohodám o občanské výpomoci uzavřené žalobkyní bylo poukázáno na to, že právní předpis občanského zákoníku upravující takový právní vztah byl s účinností od 1. 1. 1992 zrušen. V úvahu by mohla přicházet pouze smlouva inominátní či smlouva o dílo nebo smlouva příkazní. V dohodách je vymezen druh práce, výše odměny a termín provedení práce. Přístup žalobkyně svědčí o obcházení zákona. Práce se v České republice vykonává podle zákoníku práce na základě smluv uzavřených podle tohoto zákona nikoli podle občanského zákoníku. Všechny osoby, s nimiž žalobkyně smlouvy uzavřela, nezahrnuly přijaté částky do daňového přiznání, poněvadž se domnívaly, že jde o příjem daňově osvobozený podle § 10 odst. 3 písm. a) zákona o daních z příjmů. Skutkový stav zjištěný správcem daně nasvědčuje tomu, že smluvně založené vztahy měly povahu ryze pracovní právní. V té souvislosti se odkazuje na konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dané rozhodnutí lze vztáhnout i na posouzenou věc, kdy rámcově byl dohodnut rozsah prací, termín splnění a odměna za provedenou práci. Místem provádění práce byla provozovna žalobkyně. Lze si velmi těžko představit, že pracovníci do provozovny chodili kdykoli, nikdo jejich práci nekontroloval, došlo-li podle výdajových pokladních dokladů k vyplacení dohodnuté částky. Předmětem činnosti žalobkyně je pěstební činnost – pěstování brambor, práce byly provedeny právě v oboru tohoto podnikání, přebírání brambor a oprava palet na brambory. To se dělo za odměnu. Proto se jednalo o pracovní právní vztah. Takové práce lze vykonávat pouze podle pokynů žalobkyně a najaté osoby plnily pracovní úkoly, nešlo a nemohlo jít o jejich osobní aktivitu, ale cílem bylo plnění úkolů daných žalobkyní. Vzniklý vztah je vztahem pracovní právní, pojem práce se v dohodách o občanské výpomoci výslovně uvádí, dohoda byla sjednána na dobu 4 měsíců, je v ní stanoven objem práce, sjednaná odměna u takových dohod není zaměstnavatel povinen rozvrhnout pracovní dobu, proto fakticky došlo k uzavření smlouvy o pracovní činnost. O příjem podle § 10 se pak může jednat jedině tehdy, není-li podřaditelný příjmem podle § 6 až 9 zákona o daních z příjmů. Žalobkyně ke svým tvrzením o povaze vykonávané činnosti nepředložila žádné důkazní prostředky. Vztah založený konkrétními smlouvami byl trvalé povahy. Objem prací sjednaných dohodami o občanské

výpomoci nebylo možné splnit jednorázově, tato činnost musela být vykonávána soustavně a dlouhodobě. Byla vykonávána v předmětu podnikání žalobkyně v její provozovně, z čehož je zřejmé, že pracovníci byli na osobě plátce závislí. Pokud by žalobkyně nepěstovala v rámci své ekonomické činnosti brambory, nepotřebovala by pomocné síly pro jejich přebírání a opravu palet. Pracovníci po dobu 4 měsíců měli zajištěnu práci a odměnu na ekonomickou a právní odpovědnost žalobkyně nikoli samostatně na vlastní odpovědnost. Přebírané brambory a opravené palety žalobkyně dále používala ke své ekonomické činnosti. Předmět plnění nebyl nahodilý, pravidelně se opakoval, a proto nešlo o příležitostnou činnost. O využití právní domněnky či fikce v souzené věci nešlo. Žádná právní domněnka nebyla použita, žalovaný prokázal, že daný vztah nebyl vztahem občanskoprávním, ale pracovněprávním. Bylo postupováno podle § 8 odst. 2 daňového řádu i dohody o občanské výpomoci byly posouzeny jako zastřený právní úkon a právní vztah byl kvalifikován jako závislá činnost.

Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

Z vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti plyne, že žalobkyně zaměstnávala tři zaměstnance.

V kontrolovaném zdaňovacím období bylo zjištěno, že V.M. žalobkyně uhradila 19.950 Kč a F.Š. 19.980 Kč za opravu 700 kusů palet na brambory. Z.J., R.K., J.K. zaplatila každé 19.980 Kč za přebírání 1100 q brambor, E.S., L.S. a L.Z. 19.950 Kč za přebírání 1090 q brambor.

Žalobkyně s uvedenými osobami uzavřela dohody o občanské výpomoci, ve které se specifikuje druh vykonané práce (oprava palet na brambory, přebírání brambor). Uvádí se smlouvená cena za vykonanou práci a doba, ve které bude provedena. Úhrada za tyto práce je doložena výdajovými pokladními doklady.

Žalobkyně byla dne 12. 4. 2014 vyslechnuta. Uvedla, že prve vyjmenované osoby pro žalobkyni přebíraly brambory a opravovaly palety, činily tak v objektu zemědělské farmy žalobkyně, časové rozmezí výkonu prací žalobkyně nezná. Práce byly vykonány podle smlouvy o sousedské výpomoci, nešlo o pracovněprávní vztah, mzdové listy nebyly vedeny, výdaje za tyto práce byly zahrnuty do provozní režie, z uhrazené odměny, nebyla odvedena žádná daň. Žalobkyně má tři zaměstnance. Z příjmů těchto zaměstnanců odvádí zálohy na daň.

K výzvě správce daně ze dne 18. 4. 2013 k prokázání žalobkyní tvrzené výpomoci se žalobkyně písemně vyjádřila, žádné důkazy nabídnuty nebyly.

Žalobkyně byla s výsledky kontrolního zjištění seznámena, a poté co nebylo žalobkyní podáno vyjádření k tomuto zjištění, byla vyhotovena kontrolní zpráva.

V té se uvádí, že práce prováděné pro žalobkyni nelze vykonávat jinak než podle příkazů žalobkyně. Právní vztah odpovídá pracím vykonávaným na základě dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr. Nejednalo se o činnost pracovníky vykonávanou nezávisle, tudíž vlastním jménem na vlastní účet a na vlastní odpovědnost. Předložené doklady byly posouzeny v souvislosti s tím, co v řízení vyšlo najevo. Práce byla vykonávána závisle, na ekonomickou a právní odpovědnost zadavatele a příjem za tuto práci vyplacený je příjmem podle § 6 zákona o daních z příjmů. Pracovníkům tudíž byly vypláceny příjmy ze závislé činnosti a ty podléhají zdanění. Byl proveden výpočet zálohy na daň u jednotlivých

zaměstnanců. Následovalo vydání dodatečného platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků za zdaňovací období 2011 a současně sděleno penále.

V odvolání bylo namítáno, že příjem osob vykonávajících práce v příležitostné činnosti je příjmem podřaditelným pod § 10 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Nejedná se o pracovněprávní vztah, a tudíž není důvod rozhodovat o dani ze závislé činnosti.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, které je odůvodněno tím, že zásada materiální pravdy podle § 8 odst. 3 daňového řádu upřesňuje skutkový stav před stavem formálně právním, což znamená, že nepřihlíží se k zastřeným právním úkonům, které jsou formálně upraveny tak, že odlišují se od skutečnosti. Rozhodné je, jaký druh příjmů byl smluvním partnerům vyplácen. Smluvně založené vztahy měly povahu pracovněprávní a nikoli občanskoprávní, protože předmětem činnosti žalobkyně je pěstební činnost a jmenované osoby na základě dohod prováděly práce v tomto oboru za odměnu. Plnily tudíž pracovní úkoly, nešlo o jejich osobní aktivitu. Vzniklému vztahu nejvíce odpovídá pracovní právní vztah v podobě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr podle zákoníku práce. Proto byly příjmy posouzeny jako příjmy ze závislé činnosti a z funkčních požitků ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, a proto byla žalobkyně povinna srazit a správci daně odvést zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.r.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení bylo učiněno rozhodnutí, jímž žalobkyni byla stanovena k přímé úhradě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků. Pro přezkoumání napadeného rozhodnutí je rozhodný charakter příjmů vyplácený žalobkyni jednotlivým osobám, které na základě dohod o občanské výpomoci pro žalobkyni přebíraly brambory a opravovaly palety na brambory. Tyto dohody byly uzavírány na dobu 4 měsíců, druh práce je označen jako přebírání brambor či oprava palet. Uvádí se cena, která bude za provedenou práci vyplacena. Pro posouzení právního vztahu mezi žalobkyní a osobami, které s ní dohody uzavřely, má význam skutečnost, že žalobkyně je podnikatelkou v zemědělství, pěstební činnosti, v rámci které pěstovala brambory. Jí vypěstované brambory byly smluvními partnery přebírány a opravované palety byly rovněž určeny pro brambory.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že plněním podle dohod o občanské výpomoci byla práce při přebírání brambor a opravě palet a byla vykonána za úplatu. Přitom se jednalo o práci, kterou žalobkyně využila při své podnikatelské činnosti v zemědělství – pěstební činnosti. Se zřetelem k vymezení rozsahu prací a době trvání odpovídá práce vykonaná pro žalobkyni pracím vykonávaným na základě dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr podle § 74 a násl. zákoníku práce.

Výkon práce rozvržené do doby 4 měsíců nelze nahlížet jako příležitostnou činnost podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. Činnost při přebírání brambor a opravě palet na brambory byla vykonávána v tomto období soustavně po celou uvedenou dobu. Nejednalo se o práci, kterou bylo možno vykonat jednorázově.

Ukládá-li ustanovení § 8 odst. 3 daňového řádu finančním orgánům vycházet ze skutečného stavu právního úkonu nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní, pak nebylo

možno vycházet z formálního označení smluv uzavřených žalobkyní označených jako dohoda o občanské výpomoci, ale rozhodným bylo plnění, které podle těchto dohod bylo uskutečněno a tím je práce pro žalobkyni v oboru jejího podnikání. Proto je zapotřebí vycházet z toho, že mezi žalobkyní a těmito osobami byl navázán pracovněprávní vztah.

Právní zjištění o povaze příjmů vyplacených žalobkyní jednotlivým osobám bylo učiněno na základě zhodnocení důkazů, které představují písemné dohody o občanské výpomoci a výpověď žalobkyně samé. Toto zjištění nebylo učiněno na základě domněnky podle § 92 odst. 5 písm. b) daňového řádu, jak je tvrzeno v žalobě. Právní domněnkou je skutečnost, která se předpokládá. Žádná taková právní domněnka však využita nebyla, finanční orgány vycházely z prve uvedených důkazů a tyto důkazy zhodnotily. Úsudek o tom, o jaký příjem se jedná, byl učiněn dokazováním bez využití jakékoli právní domněnky. Dokazování bylo zaměřeno zcela správně v zájmu zjištění, o jaké smluvní vztahy se jednalo a jaká je povaha příjmu na základě takových vztahů vyplaceného. Z výpovědi žalobkyně samé vyplývá, že nebyly činěny pouze úkony související s vedením a zdaněním mezd. Žalobkyně sama uvedla, že jednalo se o přebrání hromady brambor a opravu určitého počtu palet. Tyto práce byly vykonávány v objektu farmy žalobkyně. Zaměstnanci do práce chodili, jak chtěli. Tvrdila, že o pracovněprávní vztah nešlo a výdaje, které s touto prací vyvstaly, byly zahrnuty do provozní režie. Byl tudíž zjišťován druh i místo vykonávané práce, rozvržení pracovní doby. Poznává se, že podle § 74 odst. 2 zák. práce, není zaměstnavatel u prací vykonávaných na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr rozvrhnout pracovní dobu. Dokazování bylo tudíž zaměřeno na charakter pracovní činnosti tak, aby následně mohl být zhodnocen druh vyplaceného příjmu. Zhodnocením dohod o občanské výpomoci a výpovědi žalobkyně finanční orgány vyvrátily tvrzení žalobkyně o tom, že příjem podle těchto dohod vyplacený je podřaditelný příjmu uhrazenému za příležitostnou činnost. Jiné důkazní prostředky než dohody žalobkyně nepředložila a tyto dohody byly zhodnoceny podle jejich obsahu. Nutno poznamenat, že na žalovaném není vyvracet tvrzení žalobkyně, ale naopak důkazní břemeno podle § 92 odst. 3 daňového řádu spočívá na daňovém subjektu, tedy na žalobkyni. Jak již bylo uvedeno, ta žádné důkazy v zájmu prokázání svých tvrzení nenabídla, proto bylo na správci daně, aby shromážděné důkazní prostředky zhodnotil, což také učinil. Právní zjištění o povaze právního vztahu mezi žalobkyní a smluvními partnery o tom, že jedná se o pracovně právní vztah, je zcela správné a odpovídá obsahu uzavřených dohod a povaze prací, které byly pro žalobkyni provedeny.

Dohoda o pracích konaných mimo pracovní poměr, je pracovněprávní vztahem, a tudíž příjmy z tohoto vztahu jsou podřaditelné § 6 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. Podle tohoto přepisu se za příjmy ze závislé činnosti považují mimo jiné též příjmy plynoucí z pracovněprávního poměru nebo jemu obdobného poměru, přičemž příjemce příjmu je povinen dbát příkazů plátce. Právě těmito požadavkům výkon činnosti při přebírání brambor a opravě palet pro žalobkyni odpovídá. Osoby, s nimiž žalobkyně smlouvy uzavřela, přebíraly podle jejího vyjádření hromady brambor a opravovaly palety ve farmě žalobkyně. Činily tak opakovaně po dobu 4 měsíců, přičemž není rozhodno, jak byla práce časově rozvržena. Výsledky takto provedené práce žalobkyně využívala při svém podnikání. Jak již bylo uvedeno, rozhodný je skutečný stav právního vztahu a nikoli ten, jak byl deklarován písemně, případně účastníky chápán. Smluvní partneři prováděli opakovaně po dobu 4 měsíců stejnou činnost pro žalobkyni, tudíž pro žalobkyni vykonávali práci a výkon takové práce v uvedeném rozsahu a době nelze chápat jako činnost příležitostnou. Práci opakující se po dobu 4 měsíců nelze nahlížet jako práci jednorázovou, přestože má sezónní povahu a děje se po sklizni brambor.

Námítka, že smlouvy neobsahují ustanovení o tom, že je zapotřebí dbát příkazů žalobkyně, nemá opodstatnění. Osoby, s nimiž žalobkyně smlouvy uzavřela, plnily pracovní povinnosti při přebírání brambor a opravování palet. Právě pro tuto činnost byly dohody uzavřeny, dělo se tak v provozovně žalobkyně a je tu tudíž předpoklad, že žalobkyně tyto osoby pověřila právě prve uvedenými činnostmi. Skutečnost, že dohody neobsahují povinnost řídit se pracovním řádem, není stanovena pracovní doba, ani není upraveno používání pracovních pomůcek žalobkyně, nečiní z těchto dohod smlouvy, které se vymykají požadavkům § 6 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. K žalobní argumentaci je zapotřebí uvést, že žalobkyně nepředložila žádné důkazní prostředky k tomu, zda a jaké pracovní pomůcky či nástroje byly pro výkon dané práce zapotřebí. Rozvržení pracovní doby u dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr se nepředpokládá, k pracovnímu řádu nebyly rovněž nabídnuty žádné důkazy. Pro podřazení příjmu podle zákona o daních z příjmů je rozhodné, že dohody o občanské výpomoci jsou ve skutečnosti dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr. Ty se uskutečnily v provozovně žalobkyně na základě její nabídky takové práce, která se bez pokynu žalobkyně k výkonu této práce neobešla. Jedná se proto o závislou činnost odpovídající zcela požadavkům § 6 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů.

Skutečnost, že práce byly uzavřeny na jednu činnost, neprokazuje, že jedná se o občanskoprávní vztah. Činností poskytovanou žalobkyní byla práce na přebírání brambor a opravě palet na brambory vykonávaná opakovaně po dobu 4 měsíců, a tudíž podřaditelná dohodám o pracích vykonaných mimo pracovní poměr. I podle těchto dohod se předpokládá specifikace předmětu práce a doba plnění. Režii osob lze argumentovat velmi obtížně, protože tak jako smluvní partneři žalobkyně docházeli vykonávat práce do její provozovny, činí tak shodně zaměstnanci docházející do provozoven svých zaměstnavatelů na základě pracovníprávního vztahu, ať již ve formě pracovního poměru, či podle dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr.

Nezbývá než zopakovat, že hodnocení vztahu mezi žalobkyní a jejími partnery zcela odpovídá dohodám o pracích konaných mimo pracovní poměr. Žalobkyně byla zcela jednoznačně v nadřazeném postavení osobám, kterým dávala práci při přebírání brambor a opravě palet na brambory. Tyto osoby byly povinny dodržovat pracovní řád vztahující se k danému pracovišti, pracovní dobu nebylo zapotřebí vzhledem k ustanovení § 74 odst. 2 zákoníku práce rozvrhnout a nebyl nabídnout žádný důkaz k používání pracovních pomůcek žalobkyně. Nutno poznamenat, že vzniká otázka, jakých pracovních pomůcek je při přebírání brambor zapotřebí a nebyly nabídnuty žádné důkazy k tomu, jaké pracovní pomůcky přicházely v úvahu při opravě palet na brambory.

Soud proto uzavřel, že z důvodů tvrzených v žalobě není právní zjištění finančních orgánů o tom, že práce vykonané pro žalobkyni odpovídají pracím podle dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, vadné.

Vyplacení odměny za takto vykonanou práci je pak zapotřebí podřadit příjmům ze závislé činnosti podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. Napadené rozhodnutí nebylo proto vydáno v rozporu s uvedenou právní normou.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 18. května 2015

JUDr. Věra Balejová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava